Кішка співає хороших пісень,
Залазить на дерево спритно,
Гратися може з клубочком весь день,
Схоче – втече непомітно.

Все ж таки Бінкі я дужче люблю,
З ним у нас завжди порядок.
Бінкі – мій давній і відданий друг,
Першого друга нащадок.

Якщо, наточивши у скланку води,
Я змочую лапи кішці
(Щоб потім побачити справжні сліди
Диких тварин на доріжці),
Кішка пручається, рветься із рук,
Нявкає, хоче вкусити…
А Бінкі – слухняний і відданий друг,
З ним можна усе зробити.

Ввечері кішка, мов люблячий звір,
Треться мені об коліна.
Тільки ж я ляжу – прожогом надвір
Мчить вона, вигнувши спину.

І вже до ранку (нечувана річ!)
Бігає десь це ледащо,
І Бінкі хропе біля мене всю ніч,
Отже, він друг мій найкращий.

Переклад Л. Солонька